

Ârif Nihat Asya

KÖKLER VE DALLAR

Şiirler: 3

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 105
EDEBÎ ESERLER:50

1. Basım: 1976
11. BASIM

T.C.
KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI
16267

ISBN 978-975-437-003-4

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12
İnternet: www.otuken.com.tr
E-posta: otuken@otuken.com.tr

Kapak Tasarımı: Zafer Yılmaz
Dizgi - Tercim: Ötüken
Kapak Baskısı: Yeditepe Ofset
Baskı: Yaylacık Matbaası (0212) 612 58 60
Maltepe mah. Litros yolu Fatih Sanayi Sitesi No: 12/197-203
Topkapı-Zeytinburnu
Cilt: Yedigün Mücellithanesi
İstanbul-Ekim 2015

ARİF NİHAT ASYA; 1904 yılında İstanbul'un Çatalca ilçesine bağlı İnceğiz köyünde doğdu. Babası Ziver Efendi, annesi Fatma Hanım'dır. Yedi günlük iken babasını kaybetti. Üç yaşında iken annesi Osmanlı ordusunda görevli Filistinli bir subay ile evlendirildi. Bir erkek kardeşi doğdu. Aile Filistin'e dönerken dedesi, annesinin bütün çırpınmalarına rağmen, tek torunu Arif'in annesi ile gitmesine izin vermedi. Babaannesi vefat edince Arif'in bakımını Çatalca müftüsünün kızı olan halası Gülfem Hanım ile subay olan eniştesi Mehmet Fevzi Efendi üstlendi. Balkan savaşından hemen önce aile İstanbul'a göç etti. Halası aydın bir kadındı ve Arif'in iyi bir eğitim görmesini istiyordu. İlk ve ortaokulu 1920 yılında parasız yatılı olarak okuduğu Bolu Sultanisi'nde bitirdi. Bu okulun ikinci devresi kaldırılınca Kastamonu Sultanisi'ne (Lise) nakledildi. Böylece I. Dünya Savaşı'nı İstanbul, Bolu ve Kastamonu'da, Kurtuluş Savaşı yıllarını ise Kastamonu'da geçirdi.

Kastamonu yılları Arif Nihat Asya için çok önemlidir. Kastamonu Kurtuluş Savaşı'nın en önemli merkezlerinden biriydi. İşgale karşı direnişe ve millî mücadeleye katılmak için İstanbul'dan İnebolu yoluyla Anadolu'ya geçenlerin uğrak noktasıydı. Arif Nihat burada konaklayan vatanseverlerin toplantılarına katıldı, konuşmalarını dinledi, Mehmet Akif Ersoy, daha sonra Milli Eğitim Bakanı olacak Mustafa Necati Bey ile burada tanıştı. İlk şiirini burada çıkan Gençlik dergisinde yayınladı. 1923 yılında sultaniyi (lise) bitirdi ve yüksek öğrenimini yapmak üzere İstanbul'a döndü. O zamanki adı Darül-Muallimin-i Âliye olan Yüksek Öğretmen Okulu'nun Edebiyat Bölümü'ne kabul edildi. Burada okurken postanede telgraf bölümünde çalıştı. Anadolu Ajansı İstanbul temsilciliğinin muhabirliğini yaptı. Bir süre bu ajansın gece bültenini çıkardı. İlk şiir kitabı *Heykeltraş* 1924 yılında yayınlandı. 1926 yılında, son sınıftayken Hatice Semiha Hanım ile evlendi. Bu evliliğinden iki oğlu oldu. 1928 yılında edebiyat öğretmeni olarak Adana Erkek Lisesi'ne tayin edildi. On dört yıl boyunca Adana'daki Erkek Lisesi'nde, Kız ve Erkek Öğretmen Okulu'nda, Amerikan Kız Koleji'nde edebiyat öğretmenliği ve müdür yardımcılığı yaptı. 1934'te askerlik görevini yapmaya gitti ve Soyadı Kanunu gereği "ASYA" soyadını aldı. 1940 yılında ilk eşinden ayrıldı ve 1941 yılında Adana Erkek Lisesi'nde Kimya öğretmeni olan Servet Akdoğan ile evlendi. Bu evliliğinden de iki çocuğu oldu. 1942 yılında Malatya Lisesi'ne müdür olarak tayin edildi. 1945'te edebiyat öğretmeni olarak Adana Erkek Lisesi'ne geri döndü. 1947 yılında, üç yaşından beri haber alamadığı ve öldü bildiği annesinin Filistin'in Akka şehrinde yaşadığını öğrendi ve eşi ve kızıyla birlikte Akka'ya annesiyle buluşmaya gitti.

Adana'da kaldığı yıllar boyunca gazete ve dergilerde yayınlanan ve iktidarı eleştiren siyasî yazıları dolayısıyla çeşitli soruşturmalar geçirdi ve 1948'de Edirne'ye sürüldü. Onun nazarında vatanın her yeri kutsalı ama "Arif Hoca"nın tayini Adanalıları çok üzdü ve 1950 seçimlerinde onu Seyhan'dan (Adana) milletvekili yapmak için binlerce imza topladılar. Böylece 14 Mayıs 1950 seçimlerinde Demokrat Parti milletvekili oldu ve Ankara'ya taşındı, ancak parti politikalarına hiç ısınmadı. Açık sözlü ve doğru bildiğini her şart altında söylemekten çekinmediği için zaman za-

man kendi partisini de eleştirmekten geri kalmadı.

1954 seçimlerinde tekrar aday olmadı ve öğretmenliğe geri döndü. Bir yıl kadar Eskişehir Lisesi'nde çalıştıktan sonra Ankara Gazi Lisesi'ne tayin edildi. 1959 yılında Millî Eğitim Bakanlığı'nın gerçekleştirdiği bir kültür programı çerçevesinde eşi ve 30 öğretmenle birlikte Kıbrıs'a gönderildi. Lefkoşa Erkek Lisesi'nde edebiyat öğretmeni olarak iki yıl çalıştı. Vatan ve bayrak sevgisi ve kitleleri etkileme gücü sayesinde özellikle Kıbrıslı gençler üzerinde büyük etkisi oldu. 1961 yılında yurda döndü ve 1962 yılında emekli olarak sanat çalışmalarını hızlandırdı. Yurdu bir baştan bir başa dolaşarak millî konulara dair konferanslar verdi. Millî ve manevî değerlerimizi dile getiren şiir ve nesir kitapları yayınladı. 1975 yılında, *Bayrak* şiirinin yazıldığı ve çok sevdiği Adana'nın kurtuluş günü olan 5 Ocak tarihinde Ankara'da vefat etti.

Arif Nihat Asya binlerce öğrenci yetiştirmiş, onlara iyi insan olmayı, vatan ve bayrak sevgisini öğretmiş, vatansever bir öğretmen, şair ve yazardır. En önemli özelliklerinden biri Türkçeyi inanılmaz bir maharetle kullanmasıdır. O bir "dil kuyumcusudur." Şiirlerinde ve nesirlerinde temiz, duru ve yaşayan bir Türkçe kullanmıştır. Ama dinî ve bazı tarihî konuları ele aldığı şiirlerinde "eski dil"den kelimeler ve terkipler de yer alır. Kendisi bu tutumunu "Benim yalnız doğacaklardan değil, ölmüşlerden de okuyucularım vardır" diye ifade etmiştir.

Arif Nihat Asya tarihine, millî değerlerine, millî kültürüne, vatanına, bayrağına derin bir aşk ile bağlıdır. Bir tabiat aşığıdır. Vatan topraklarının dağına, taşına, ırmağına, ovasına, ağacına, çiçeğine, böceğine âşıktır. "Sanatçı geçmişten, gelecekte, günden, çevreden, gaipten, canlılardan ve eşyadan telepatiler alıp bunları bir terkiplerle, bir büyüyle, dinlenir, seyretilir, okunur hale getiren kabiliyettir... Boşluktaki dalgaları bize hitap eder hale getiren cihazlar gibi..." diyen bir sanat aşığıdır. O bir gönül adamıdır. Yaratılan her şeye âşıktır. Her türlü güzelliğe karşı olan sevgisi onu sonunda mutlak güzel'e, Allah sevgisine ulaştırmıştır.

Eserleri:

A. Şiir kitapları

1. Heykeltraş 2. Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor 3. Kubbe-i Hadrâ 4. Rubâiyyât-ı Ârif 5. Kıbrıs Rubâileri 6. Nisan 7. Kökler ve Dallar 8. Emzikler 9. Kova Burcu 10. Dualar ve Âminler 11. Yürek 12. Köprü 13. Kundaklar 14. Avrupa'dan Rubâiler 15. Aynalarda Kalan 16. Divânçe-i Ârif 17. Basamaklar 18. Büyüyün Kızlar Büyüyün 19. Fatihler Ölmez 20. Yerden Gökten 21. Ses ve Toprak 22. Takvimler

B. Nesir Kitapları

23. Yastığının Rüyası 24. Ayetler (Kanatlarını Arayanlar) 25. Kanatlar ve Gagalar 26. Enikli Kapı 27. Terazi Kendini Tartamaz 28. Tehdit Mektupları 29. Onlar Bu Dilden Anlar 30. Aramak ve Söyleyememek 31. Ayın Aynasında 32. Kubbeler 33. Sevgi Mektupları

∞ KÖKLER VE DALLAR ∞

Çocuk

Böyle çıtır pıtır
Çıtırdamazdı ocaklar
Sen olmasan.

Mırıl mırıl
Ninni bilmezdi dudaklar
Sen olmasan.

Neye yarardı oyuncaklar
Sen olmasan.

Ve soğurdu, yavrum, kucaklar
Sen olmasan.

Mavi

Ay uyudu.. yıldızlar uzakta...
Kaldık řu kara toprakta
Lâmbalarımızın isine!

Penbesini vermezse řafak
Âşık, ne yakıştıracak
Sevgilisine?

İklim iklim, sağa sola, ileri geri
Bulutları süren süvari
Beni almaz mı terkisine?

Gökten bir inci
Seçemiyen gemici,
Yol bulamadı gemisine.

Ve bir şey anlamadı içmekten
Sarhoş, onun mavisini gerçekten
Katmadıysa içkisine.
Ne tatlı şeydi gökyüzü:
Biz de kara ekmeğimizi
Banardık mavisine!

ÖPMEK

Açılsın omuzlar, açılsın kollar...
Dudaklar imrensin, yapraklar öpsün!
Rüzgârlarda dalga dalga saçını
Güller, karanfiller, leylâklar öpsün

Ve hoyrat ellerin incittiğini
Nefesler okşasın, dudaklar öpsün!

*

* *

Göğsünü, yüzünü, omuzlarını
Altın teller, ipek duvaklar öpsün!

Denizler kadar hür ovanda seni
Kozalar koklasın, başaklar öpsün!

Ve kıyamadığım nazlı ağzından,
Eğilip içtiğin kaynaklar öpsün!

*

* *

Seni, kütür kütür körpeliğinle,
Kollar kucaklasın, kucaklar öpsün!

Göklerden bir cennet indirdim sana...
Kaldır hür alnını.. bayraklar öpsün!

NİNİ

I

–Ülkü Baykal için–

Güzeller doğurun güzel anneler;
«Ninni yavrum ninni!» desin nineler...
Gelinlikler diksin altın iğneler!

Siz doğurun, yetiştirsin seneler
Esin'ler, Ülkü'ler, Gül'ler, Mine'ler...
Gelinlikler diksin altın iğneler!

Nerede saklıydı bu defineler?
Diye sorarak, ey güzel anneler,
Gelinlikler diksin altın iğneler!

Diyerek: «Bu ipek kaplara neler
Dolup taşacaktır, ne hazineler!»
Gelinlikler diksin altın iğneler!

KAYIK

Bir kayık yaptırdım, yelkeni oya..
İnce gölgesini suda görenler,
Sandılar çevremi düşürdüm suya...

Bir kayık yaptırdım, yelkeni temiz;
Daha böylesini görmemiş deniz.

Bir kayık yaptırdım, yelkeni tüyden..
Yarın, gümbür gümbür çalıp davullar,
Yolcusu gelecek karşıki köyden...

Bir kayık yaptırdım, yelkeni şarkım;
Artık uçan kuştan kalmadı farkım.

Bir kayık yaptırdım, yelkeni duvak..
Ki dalgalar beşik hazırladılar,
Köpükler kundak;

Bir kayık yaptırdım, yelkeni tül tül;
Yolcusu bir lâle, bayrağı bir gül.

Bir kayık yaptırdım, yelkeni nurdan...
Bırakıp toprağı kanadsızlara
Gidelim kayığım, gidelim burdan!

Bir kayık yaptırdım, yelkeni bayrak
Ve artık bir oldu yakınla ırak.

Dedim: «Sizin olsun kumlar, kumsallar!...»
Bir kayık yaptırdım, yelkeni dallar..
Ki rüzgâr o yana, bu yana sallar...

Kıvrak dümenli de, kanad yelkenli
Bir kayık yaptırdım, yelkeni benli!

SİĞARA

Ağızlığın
Dallardan,

Dumanın
Tüllerden,

Tütünün
Tellerden..

Düşme
Ellerden!

Beyazın var
Pullardan;

Mâvin var
Göllerden
Ve bir damlacık alın
Allardan,
Güllerden...

Sorular çiziyorsun havaya;
Neler soruyorsun
Yellerden?

Akrabayız
Yıllardan:

Kurtar beni
Ellerden!

Yerin dudaklardır,
Payın var dillerden.

Kimin haddine seni hor görmek!
Ki seninle ben istesek
Yakabilirdik bu şehri;
Akardı bir alev nehri
Yollardan.

KADEHLER

Bir kadeh ki ömrü,
Meze beklemekle geçti...
«İçiyor, içiyor.» dediğiniz adam,
Yıllar yılı, böyle içti.

Geceyle gündüz gibi
Koymuşlar sıraya...
Sofrasında rakıyla meze
Gelmedi bir araya.

Mırıldanıp dişlerinin arasından
Dedi: «Böyle de olur!»
Ardından bir mezarlık, şimdi..
Taşları billûr.

Bilirim, duman savurmakta da
Bir hayli eskidir o;
Ben deyim «on», sen de «yirmi yıllık
Tiryakidir o.»

Nedense kibritle paketi,
Paketle kibriti,
Bir araya getiremedi..
«Elin ateşine yanmaktan
Yanmamak iyi.» dedi.

Şimdi arkasında
«Bafra»yla döşeli bir cadde vardır..
Bir de kibrit kutularından
Âbide vardır.

Kanının köpürüp
Kaynamışlığını bilirim:
Onun tüfekte, tabancayla
Oynamışlığını bilirim...

Ki hâlâ konuşuyor o dilden,
Hâlâ, yazılarını noktalar
Tabancasından kalma virgüllerle
Tüfeğinden kalma noktalar:

Tak, tak, tak..
Üç el..
Yazsın yazabilirse notalar!

Tak, tak, tak..
Ki dünyada budur, varsa eğer,
Erkekçe konuşmak!

Geçti delikanlılık..
Oyuncaklar çocuklara
Kalmalı, artık!

Attıkların, nasıl olsa,
Varmış hedefine:
Adını kurşunla yazan, sen değil miydin
Sevdiğinin gergefine?

Çocukluk, çocukluk,
Çocuklukmuş..
Nâralar, göğüs fazlası
Bir solukmuş...
Artık, başlanabilir masalına:
«Bir varmış, bir yokmuş.....»

Fakat buradayım; buyursun
Güvenen, kadehinin sırçasına:
Bu sefer tokuştururuz
Kırmacasına!

Belki senin de budur
Demek istediğin..
Havaya kalkmaz, şerefe kalkar
Kadeh dediğin!

Bense bıraktım içkiyi..
Şimdi içiyorum rüyada...
Ne yapalım, şerefine içilecek
Kimse kalmamış dünyada!

DOĞMAK

Pek de sert vurma kapıya:
Sağır değiliz, duyduk!
Geciktin mi randevuya?
Bekle çocuk, bekle çocuk!

Ne yiyip ne içeceksin:
Memeye süt inmedi daha...
Gözü yolda, anaların;
Babalar dönmedi daha!

Bir gün önce doğmak mı;
Ne hakla, çocuk?
Ne kazanırsın çiçeklerden
Erken açılmakla, çocuk?

Bekle: çoğalsın
Yuvanın kazancı.
Yorganına, henüz,
Başlamadı yorgancı!

Bekle bir gün daha
Hayat eşiğini..
İşte, marangoz da, hâlâ,
Bitirmedi beşiğini!

Gelme, çağırılmadan,
Hırsız gibi..
Doğacaksan göklere doğ
Bir adsız yıldız gibi!

Burda hangi kapıyı
Çalsan kapalı..
Oynamaya geliyorsan
Oyuncaklar da pahalı!

Annelerin, karnından
Daha sıcak değil, kucağı
Ve dünya nüfusu tamam..
Taşıрма bardağı!

Ben de böyle güzel
Bir anadan doğmuştum..
Üzmeden ağlatmadan
Ve ağlamadan doğmuştum...
Niyetim yoktu kalmaya..
Şöyle şakadan doğmuştum.

O gün bugün, otururum
Şunun şurasında...
Adresimi sorarsan,
«Bedbaht ile bahtiyar arasında!..»

YARIMADALAR

Ufka doğru uzayıp giden yarımadalar;
Talihlerini orda, orda aramadalar.

Bellerde kavuşmazsa kemeri, köpüklerin
Böyle öksüz ve yarım kalacak gördüklerin.

Derinden uğuldarken açıkların rüzgârı
Su kesimleri çizer köpük ayrı, su ayrı.

Dalga atmış karaya.. dalga alsın karadan...
Kolları bağılıları sen azadet Yaradan!

Kopmaya, kesilmeye varsa dayanacaklar
Mavilerle çevrili bir ada olacaklar.

En şahane hakikat, böyle doğdu rüyadan
Ve böyle koptu dünya güneşten, ay dünyadan!

Köpüklerle çepçevre sarılmak dilekleri...
Kesileceği anı bekliyor göbekleri.

Toprak dayanırsa can kopmasına canından.
Denizler kız kaçırır kavrayıp her yanından

Ya bıçak kessin yahut dalga girsin araya:
Bu kadar uzaklaşan, dönmez artık karaya!

Ey yarımadalarım, açılın hür denize...
Yelken bulamadımsa bayrak getirdim size!

Açıklara, uzağa demir atar kotralar..
Kurulur üstü mavi, altı mavi sofralar...

En şahane hakikat, böyle doğdu rüyadan
Ve böyle koptu dünya güneşten, ay dünyadan!

AĞAÇ

Çocuk, çok sevdi ağacı..
Verirdi ona, her kış,

Çiçekleri olaydı..
Yaprakları olaydı!

Ağaç, çok sevdi çocuğu..
Öperdi altın saçlarından,

Dudakları olaydı..

Ve ona öptürmek için
Eğilirdi yerlere kadar,

Yanakları olaydı!

Dökerdi önüne hepsini,
Gümüşten, altından, sedekten,

Oyuncakları olaydı.

Ve çocuk gittikten sonra
Böyle kalır mıydı ağaç?
Ne olurdu onun da

Bacakları olaydı,
Ayakları olaydı!

ADA

Aç kollarını: senindir
Bu gördüğün; artık indir
Yelkeni, bırak küreği!

Açıklarda, uzaklarda
Ayak basmamış bir ada..
Açık denizin yüreği...

Gayri ne şehir, ne ova!
Böyle ılık, tatlı yuva
Güvercinlerin dileği.

Beşik sana, kundak sana;
Yatak sana, kucak sana..
Gel ey melekler meleği!

Ki huzur ile doludur..
Sisler dersin pamuğudur,
Köpükler dersin ipeği.

Uzan taptaze yuvana..
Ki dünyanın sana, bana
Kalmadı bir diyeceği!

İÇİNDEKİLER

KÖKLER VE DALLAR	Sâlih Kemal Boğa.....	124
Çocuk	Halil Nuri Yurdakul	125
Mavi.....	Neyzen Şevki Sevgin.....	126
Öpmek.....	Kırk Haramiler	127
Ninni	Değil	128
Kayık.....	Yalanlar	130
Sigara.....	Mektup	135
Kadehler	Ninni II.....	137
Doğmak	Yumruklar.....	139
Yarımadalar.....		
Ağaç.....	EMZİKLER	
Ada	Ölüler	143
Yelken	Makaslar	143
Estergon Kalesi.....	Bursa	143
Destan	İstriptiz.....	144
Seyhan'da Sel.....	Aband	144
Kore	Koza.....	144
Olamam.....	Düşler I.....	145
Beyaz Atlı.....	Parmaklar	145
Boğazkesen Hisarı	Dudaklar.....	145
Fetih Davulları.....	İstek.....	146
Sıradağlar.....	Emzikler	146
Dağlardan	Aynalar	147
Dağlara	Düşler II	147
Kır At.....	Ayna.....	148
Edirne Kasidesi.....	Yastık.....	148
Adana	Havvâ.....	149
5 Ocak Marşı	Aramak I.....	151
Göç	Çocuk	151
Alp Arslan I.....	Kitâbe I.....	152
Boyabad Kalesinden	Yürek.....	154
Kütüphaneciler Marşı.....	Kitâbe II.....	155
Alp Arslan II.....	Marş.....	156
Tuna.....	İstiridye	156
Yahya Kemal	Tvist.....	156
Türbe	İstriptiz.....	157
Afşın	Saç	157
Yusuf Ziya İlhan Zaimoğlu	Beğenmek.....	158
Fazlıoğlu Cemal Oğuz Öcal'ın	Dev	158
Ardından.....		

Geçinmek	158	Dere	177
İnceğiz	159	Av	178
Ninni	159	Lâmba	178
Misafirler	160	Güç	178
Masal	160	Işık	179
Şiir	160	Yakmak	179
Birlik	161	Yeşil	179
Cep	161	İspirtizme Tecrübesi	180
Seramik	161	Zaman	180
Arabalar	162	Rübâb	181
Korkusuz Ahmet	162	Görmek I	181
Yemek	163	Şeker	182
Olmak	163	Araba	182
Cam	164	Bodrum	183
Ankara Geceleri	165	Görmek II	183
Salkım	165	Hesap	184
Ocak	166	Bardakla Sürâhi	184
Kayık	166	Köşe	185
Tehlike	167	Tad	185
Bilet	167	Soyadı	186
Kırkayak	168	Hekim	186
Etme, Bulma	168	Geçenler	187
Somnambüller	169	1960	187
Ziyaret	169	Hüküm	188
Köpeğin Öcü	170	Birli Kısır	188
Sandalcı	170	Mehmet Tok	188
Mikrofon	171	Portörler	189
Kara	171	Çan	189
Dallar	172	Aşçı	189
Sabun	172	Sefer	190
Aramak II	172	Ejder	190
Yokuş	173	Artıklar	190
Çubuklar	173	Nefes	191
Huzûr	174	Hâbil'le Kaabil	191
Düşman	174	Gerici	192
Kuşlar	175	Ev	192
Ninni II	175	Adsız Taş	192
Dilim	176	Gitmek	193
Basamaklar	176	Cenâzeler	193
Fal	177	Mum	193

İnsan.....	194	Göl.....	233
Dal.....	194	Erdek'in «Yeşim»i.....	235
Terâzi I.....	194	Karşılama.....	235
Deniz.....	195	Gönül.....	236
Hadice Samancı'nın Doğumu	195	Hoş Gelişler Ola!.....	236
Namaz.....	196	Esmâ'nın Selâmı.....	237
Ney.....	196	Yastıklar.....	238
Terâzi II.....	197	Gülbahar Hâtun.....	238
Telle Yay.....	197	Avrupa Güzeli.....	239
BÜYÜYÜN KIZLAR BÜYÜYÜN		Ay Toprağı ve Güller.....	240
Dondurma Yiyen Kız.....	201	Serçe Sarayı.....	240
Kanadlar.....	202	Büyük Takkeli, Küçük Takkeli	241
Dilimler.....	203	Neclâ Çarpan.....	241
Gerinmek.....	203	Çiçekler.....	242
Yemiş.....	203	Kıyılar.....	242
Emzik.....	204	Türkmen Kızı	
Âvîzeler.....	204	Katarlamış Mayayı!.....	243
Merâk.....	204	Bekliyenler.....	245
Teklif.....	205	Altın Kız.....	246
İki Sevdâ.....	205	Işık Yağmuru.....	247
Uzaklardan Gelen.....	206	Güzide Taranoglu.....	247
Büyüyün Kızlar Büyüyün.....	209	Evinin Kızı.....	248
Sen I.....	211	Uzaklara Giden Gelin.....	249
Güfte.....	212	Fatma'lar.....	251
Dünyâ Ni'metleri II.....	214	Boğazköy'lü Kız.....	253
Zülfiye.....	218	Duâ.....	253
Dünyâ Ni'metleri.....	219	Şükran Binicioğlu.....	253
Orhan Belli ve Bengü Belli		Eski Duvar Saati.....	254
ile Yağmur Belli'nin Sünnet		Yaşar Kutluay.....	256
Düğünü.....	221	Emine Mehmed Çiykuşu.....	257
Doğumevi.....	222	Fitnat Aslan.....	257
Mobilyacı.....	223	Göç.....	258
Kumsal.....	223	Yaşamak.....	258
Yalan.....	224	Tokad'ın Kırkları.....	259
Renklerin Düğünü.....	225	Eser.....	260
Yavuklu.....	232	Okumak.....	260
Anzılha Ziyâreti.....	232	Vatanda Gurbet.....	260
		Ankara Türkocağı'nda Necmeddin	
		Esin Gecesi.....	261